

číslo 14 - prosinec 2021

Úvodem

Vážení přátelé a příznivci JK Bandu Pardubice,

31

"jednatřicet" – přesně tolik svíček právě sfoukáváme na našem pomyslném dortu s nápisem "JK Band". Loňské kulaté výročí 30 let od založení big bandu a 30 let od prvního koncertu jsme bohužel vzhledem k nouzovému stavu a protiepidemickým opatřením s Vámi, našim domácím publikem, oslavit nemohli. Částečně jsme si to ale vynahradili srpnovým koncertem na Žďěřině u Police nad Metují, kde vlastně za těch 25 let, co naše 'Odpolední posezení se swingem' pořádáme, takové druhé domácí publikum už také máme. Díky zlepšení koronavirové situace jsme mohli v červnu začít opět zkoušet a nakonec srpnový koncert na Žďěřině uspořádat i v letošním roce.

V době tisku tohoto 14. vydání našeho Zpravodaje ECHO už vše nasvědčovalo tomu, že po dvouleté vynucené přestávce budeme moci konečně náš pravidelný předvánoční koncert uspořádat. Zachovali jsme původně plánovanou náplň koncertu a pozvali jsme několik interpretů, kteří byli buď členy JK Bandu, anebo s orchestrem za uplynulá tři desetiletí spolupracovali a na koncertech vystupovali. Seznam hostů, které bychom mohli a chtěli pozvat, by byl velmi dlouhý a na jeden večer by to určitě nestačilo. Slavnostní výroční koncert se měl původně uskutečnit loni v květnu, pak loni v prosinci, pak letos v květnu... Proto také zůstala v podtitulu tohoto koncertu ta kulatá třicítka. Máme tedy skutečně velikou radost, že teď už to konečně vyjde a že se s Vámi můžeme opět setkat.

Upřímně řečeno, do poslední chvíle jsme byli jako nikdy předtím opravdu velmi napjatí, jakým směrem se celá situace bude vyvíjet. Stáli jsme samozřejmě také i před zásadním rozhodnutím, jako spousta jiných souborů, orchestrů a umělců, zda vůbec koncert připravovat a pokud ano, tak zda i s tím rizikem, že se nakonec opět neuskuteční. Anebo koncert znovu zrušit a přesunout na příští rok. V září jsme po letních prázdninách začali již naplno zkoušet, připravovali jsme se na náš říjnový koncert v rámci Mezinárodního hudebního festivalu, který se uskutečnil v Domě hudby. I přesto, že se potom začala situace nepříznivě vyvíjet, společně jsme se všichni v orchestru jednohlasně shodli na tom, že se naše vynaložené úsilí a čas budeme snažit ve smyslu hesla "VIRU ZMAR" zužitkovat a předvést publiku, že budeme pokračovat v nácvičku programu a že koncert realizujeme i s ohledem na nastavená pravidla pro pořádání akcí a podmínek pro vstup na kulturní akce. Jsme si vědomi toho, že se řada lidí nemůže z různých důvodů koncertu zúčastnit, a to jak z řad muzikantů, tak i pravidelných návštěvníků. Ale pravidla jsou jasně dána a platná pro všechny. Věříme, že jsme se rozhodli správně, protože to, co děláme, děláme hlavně sami kvůli sobě a pro vlastní potěšení. Pokud se nám ještě k tomu podaří potěšit i Vás všechny ostatní, o to větší potěšení nám naše muzicírování přinese.

Okolnosti vzniku velkého swingového orchestru v roce 1990 jsou všeobecně známé, takže není třeba je zde znovu zmiňovat, protože by to bylo nošení dříví do lesa. Pokud by přeci jen někoho zajímaly podrobnější informace, je možné všechno najít na našich webových stránkách. Kdo stál na počátku toho všeho, je také nade vše jasné. Nebyl to nikdo jiný, než Jaroslav Khail, který by se 3.5.2020 dožil 90 let. K tomuto výročí jsme rovněž na našich stránkách připravili článek o jeho osobě a přidali několik zajímavých fotografií z jeho dlouholeté hudební dráhy. Druhé výročí bylo teď 13. prosince 2021, kdy uplynulo přesně neuvěřitelných 15 let, co Jaroslav Khail odešel do muzikantského nebe. Dále stojí za zmínku, že první koncert J. K. Bandu Jaroslava Khaila, jak zněl původní název orchestru, se uskutečnil 3.12.1990 v Kulturním domě Dubina. Ve zcela nově sestaveném orchestru v big bandovém obsazení usedli tito hráči: František Bárta, Josef Jirásek, Jaroslav Čigelský, Antonín Karásek – trubky, Miloslav Menšík, Zdeněk Bittner, Zdeněk Knoflíček, Zdeněk Křivánek – tromboni, Ladislav Hruš, Jaroslav Kocourek, Miloš Mička, Jiří Mastík – saxofony, Karel Pečinka – piano, Otto Stelzer – kytara, Bohumil Říha – baskytara a Jan Caha – bicí. Náš koncert bude tedy zároveň poctou všem bývalým hráčům, kapelníkům, vokálním sólistům a interpretům, kteří v JK Bandu působili nebo s ním vystupovali a zanechali zde svoji muzikantskou stopu. Náš dík patří samozřejmě i všem našim partnerům, podporovatelům, příznivcům a fandům swingu, bez nichž bychom mohli těch celých třicet jedna let těžko existovat. (pk)

Na následujících řádcích se dozvíte několik zajímavostí, jaké nám naši milí hosté pardubického vánočního koncertu, konaného 19. prosince 2021 v Kulturním domě Hronovická, o sobě sami napsali, nebo tak, jak zodpověděli naše dotazy. (rd, pk)

Petra SIRŮČKOVÁ

Pocházím z Chrudimi a s manželem Milanem, trombonistou JK Bandu, zde i bydlíme. K hudbě měla vztah hlavně moje maminka a babička, obě velmi krásně zpívaly. Maminka v mládí zpívala s kapelou, a to mě hodně inspirovalo. Jako dítě jsem chodila do chrudimské umělecké školy na sólový zpěv a do sboru "Lidušky", pod vedením Ludmily Štěpánové, která mi dala pěvecké základy.

Poprvé jsem tedy vystupovala asi v sedmi letech na besídce právě v "hudebce". JK Band jsem poznala ve svých 20-ti letech, kdy jsem v něm asi rok a půl zpívala společně s jeho stálíci Zuzkou Grohovou. Aktivně zpívám od svých 15-ti let a za dobu více jak třiceti let jsem zpívala s různými plesovými kapelami a orchestry. Dnes jsem již 10 let stálou zpěvačkou Big Bandu Chrudim a plesové kapely Bylo nás pět, kde působím společně s manželem.

Josef SOCHOR

Je rozhodně jedním z nejznámějších zpěváků, kteří jsou spojeni s Pardubicemi. Ačkoliv nikdy nebyl kmenovým členem JK Bandu, mnohokrát s ním vystupoval jako host. Ovšem ještě před vznikem JK Bandu spolupracoval velmi často s různými kapelami a skupinami, které Jaroslav Khail řídil a pamatuje i jeho hudební a kapelnické začátky. Říká o něm, že bylo obdivuhodné, s jakým zápalem a zarputilostí dokázal jít Jarda Khail za svým muzikantským snem a svého cíle určitě dokázal v míře vrchovaté. Josef Sochor Narodil se v roce 1937 ve vesničce Veselé na Pelhřimovsku. Zajímal se o hudbu již jako malý chlapec, měl k tomu předurčený geny, táta byl muzikant a maminka krásně zpívala a hrála ochotnické divadlo. Jako 17-letý začal zpívat s tanečním orchestrem. V roce 1957 zvítězil v soutěži „Hledáme nové talenty“ (před ještě tehdy málo známým Karlem Gottem). Později opustil popovou dráhu a vrhl se na swing. Teprve v roce 1996 natočil s Orchestrem Karla Vlacha své první CD. Za svoji celoživotní dráhu v oboru hudba a za skvělou reprezentaci na poli swingové, lidové i dechové hudby obdržel prestižní titul Národní umělec české a slovenské písničky, který mu udělila Česká muzika a TV Šlágr. Posлуhači na něj nezapomínají, o jeho nahrávky na CD a DVD je stále zájem.

Michal HULÍN

Odkud pocházíš? – Z nedaleké Chrudimi.

Měli rodiče vztah k hudbě? – Ano, celá rodina mě vedla od malička k hudbě. Taťka zpíval a hrál na kytaru a piano v několika kapelách. Babička a děda od mamky také zpívali v chrudimských dechových kapelách.

Máš hudební vzdělání? – Ano - 7 let hry na kytaru a také pár let zpěvu.

Kdy a kde jsi poprvé veřejně vystoupil? – Poprvé jsem veřejně vystoupil v rámci folklórního sboru Kuřátka v Chrudimi, když mi bylo přibližně 8 let. Avšak moje první vystoupení s živou kapelou bylo s taťkou na Silvestra v roce 2001.

Jak jsi se seznámil s JK Bandem? – Než jsem se přidal k JK Bandu, tak jsem zpíval s orchestrem ZUŠ Chrudim. JK Band byl pod vedením pana Khaila velmi známý mezi muzikanty i širokou veřejností. Když mě pan Khail v roce 2004 oslovil, tak jsem bez váhání a s nadšením nabídku na působení v JK Bandu přijal.

Zpíváš aktivně a kde? – S aktivním zpíváním jsem bohužel skončil poté, co jsem se odstěhoval trvale do ciziny. Proto mě i pozvánka JK Bandu na tento koncert velmi potěšila a vyvolala mnoho pěkných vzpomínek.

Richard KÖHLER

Byť jsem se narodil v Beskydech, tak se považuji za Chrudimáka, kde celý život žiju. Se zpěvem jsem začal už v mateřské škole, kdy jsem docházel do sboru Klíček při MŠ Svatopluka Čecha. S nástupem na základku jsem začal chodit do chrudimské ZUŠky (resp. tehdy LŠU), kde jsem pokračoval ve sborovém zpěvu pod vedením paní učitelky Štěpánové. Po krátké pauze v době puberty jsem se ke zpěvu vrátil, tentokrát již ke klasickému sólovému zpěvu pod vedením paní učitelky Havlové. Kromě toho jsem hrál rovněž na housle a basketbal, dál pokračoval i ve sborovém zpěvu ve sboru Salvátor v Chrudimi. V roce 1999 si mě a několik dalších vybral pan dirigent Khail do pěveckého oktetu pro vánoční koncerty. Z tohoto uskupení se postupně stal kvintet J.K. Singers. Tím jsem se dostal ke swingu a zpěvu s big bandem. S JK Bandem jsem poté vystupoval i coby sólový zpěvák. V JK Bandu jsem zpíval až do roku 2006, kdy jsem ze studijních důvodů se zpěvem opět na nějakou dobu přestal. Po letech mi ale začalo scházet "tvoření hudby", a tak jsem v r. 2016 využil nabídky Big Bandu Chrudim, abych se k nim jako zpěvák připojil. S tímto uskupením zpívám dodnes.

Martin PROFOUS

Narodil jsem se v Náchodě, ale jsem dlouholetý Chrudimák. Nejvíce mě k hraní povzbuzoval dědeček - trombonista, amatérský praktik, který mi představil to nádherné podhoubí amatérské muziky. Moje první veřejné vystoupení bylo v první třídě, když jsem nastoupil do ZUŠ Chrudim, kde dnes mimochodem pracuji, jsem zpíval v týmu tří králů „toho černého vzadu“, z dnešního pohledu velmi nekorektní. Co se týče mého hudebního vzdělání, vystudoval jsem hudební vědu na FF MU Brno. Do JK Bandu jsem se dostal, když mě pan Khail přijal do trombónové sekce, v době mých studií na chrudimském gymnáziu. A já jsem za to dodnes vděčný, protože lidské zážitky a hudební zkušenosti, které jsem zde nabral, jsou nenahraditelné. K poslední otázce, zda aktivně zpívám a kde? Jsem dirigent a ti údajně zpívají blbě, takže se do toho raději pouštím jen v nejnútnejších situacích.

Zdeněk HÄCKL

Pocházím z malebného kraje Malé Hané, přesněji z městečka Jevíčka, s velkou hudební tradicí. K hudbě mě přivedl tatínek, nadšený amatérský hudebník. Maminka je sice nehudebnice, ale vždy mě plně podporovala. Absolvoval jsem ZUŠ Svitavy ve třídě Rudolfa Mánka. Na konzervatoři jsem nastoupil nejprve do Brna k Mgr. Jiřímu Novotnému a poté jsem přestoupil na Konzervatoř Pardubice k Mgr. Jiřímu Kuchválkovi. AMU jsem absolvoval v magisterském studiu pod vedením prof. Ivana Štrause a MgA. Pavla Hůly. Jedno z mých prvních vystoupení jsem měl v krásném prostředí jevíčské Synagogy. Tam jsem si oblíbil hraní před publikem a získal první pódiové zkušenosti. K JK bandu jsem se dostal přes jeho vedoucího Pavla Kopeckého. Spolupráce si vážím a věřím, že budu mít ještě v budoucnu možnost si s tímto tělesem zahrát. Nyní vyučuji na ZUŠ Havlíčkova v Pardubicích a vystupuji v několika uskupeních. Z těch stálých jmenuji: Chanson trio Coucou, Umělecký kolektiv Krematoria Pardubice a Trio Gentlemen.

Zvláštní příloha Zpravodaje ECHO **ke 30. výročí založení JK Bandu**

Autor: Rudolf Diblík

Psal se rok 2020 a JK Band byl na hudební scéně velkých swingových orchestrů již 30 let. Ano, je to pravda. My příznivci swingu to samozřejmě víme, nicméně není na škodu si občas některé údaje a události připomenout.

V roce 1990 se dožil sedmdesáti let výborný pardubický hudebník, vynikající klarinetista, saxofonista a kapelník Oskar Kmoníček (působil i v orchestrech Karla Vlacha, Gustava Broma a Jaroslava Maliny). K oslavě tohoto výročí sestavil Jaroslav Khail z pardubických muzikantů příležitostnou velkou kapelu, tedy big band, v tomto složení:

Trubky: František Bárta, Josef Jirásek, Jaroslav Čigelský, Antonín Karásek
Trombony: Miloslav Menšík, Zdeněk Bittner, Zdeněk Knoflíček, Zdeněk Křivánek
Saxofony: Ladislav Hruš, Jiří Mastík, Miloš Mička, Jaromír Kozok, Jaroslav Kocourek
Rytmika: piano: Karel Pečinka, kytara: Otto Stelzer, baskytara: Bohumil Říha, bicí: Jan Caha

Bohumil Říha je již jediný z původního obsazení orchestru, který odehrál téměř všechny koncerty a celých 30 let byl hrajícím členem JK Bandu. Postupně ho na postu baskytaristy vystřídal jeho mladší kolega Jiří Doucha.

První koncert nově vzniklého orchestru byl velmi úspěšný, a tak se muzikanti rozhodli nadále společně vystupovat a každoročně pořádat pravidelné vánoční a jarní koncerty v Pardubicích a částečně i v Chrudimi nebo i v jiných městech. Bohužel se z prvního koncertu nedochovaly žádné materiály, fotografie, ani nahrávky. Samozřejmě v průběhu let došlo k postupným obměnám personálního obsazení, připomeňme si alespoň ta jména, která patřila k oporám kapely.

Kapelníci a dirigenti

Po zakladateli pardubického big bandu převzal otěže orchestru v roce 2006 Jindřich Pavlík, bohužel na velmi krátkou dobu. V následujícím období stanuli s pomyslnou taktovkou před kapelou trombonista Míla Menšík, saxofonista Slávek Fidra a trombonista Jura Třos. Od poloviny roku 2019 se stal hrajícím kapelníkem Pavel Kopecký, který po dlouholetých zásluhách v sekci saxofonů a na pozici manažera prokázal, že je „srdcem orchestru“.

Zpěváci

Neodmyslitelnou tvář JK Bandu je Zuzka Grohová, výborná zpěvačka, která ke zpívání se skupinami folkového a trampského směru přidala působení v JK Bandu a stala se skvělou interpretkou swingových písní. V prosinci 2022 bude zpěvačkou JK Bandu už 30 let. Velkou roli v historii kapely sehrály zpěvačky Petra Sirůčková (dříve Kořínková), Zuzana Hejdová, Snežana Vukčević a samozřejmě pak Milena Dobrovolná, která sólově zpívá nyní a dříve pod dívčím jménem Kvapilová zpívala v pěveckém seskupení J. K. Singers.

Vokální kvintet J. K. Singers působil v letech 2000 až 2007 a na jeho založení a hlavně výborné kvalitě měl největší podíl kapelník Jaroslav Khail. V tomto období bylo složení v různých podobách. Postupně to byli: Radka Melicharová, Veronika Jandíková, Lucie Khailová, Richard Köhler, Martin Profous, Luboš Soukup, Andrea Netolická, Pavlína Chmelíková, Michal Hulín a již zmiňovaná Milena Dobrovolná. Richard Köhler a Michal Hulín později taktéž vystupovali jako sóloví zpěváci.

Saxofony

Na tomto místě je třeba zmínit původní seskupení ve složení Ladislav Hruš, Jiří Mastík, Jan Bartoníček, Jaromír Kozok a Jaroslav Kocourek. Dlouhodobě a výrazně přispěli ke hře a samotnému zvuku saxofonové sekce Slávek Fidra, Pavel Kopecký (manažer a nyní kapelník), Milan Boháč, Mojmír Šedý, Ivan Klečka, Andrea Pošíková, Lada Queisnerová, také flétnisté Ota Ceral a Adam Franc a další současní členové saxofonové sekce Lucie Košťálová, Josef Jodas, Jakub Izdný a Václav Bílek.

Trumpety

Jako nejlepší trumpetista vždy exceloval a svým tónem zářil Josef Jirásek. K dlouhodobým oporám lze jednoznačně uvést jména jako Ladislav Švadlenka, Jaroslav Čigelský, Antonín Karásek, Pavel Herzog, Jaroslav Foff, Karel Krahulec, a současní členové Stanislav Janda, Leoš Martínek, Tomáš Vlasák a především první trumpetista a sólový hráč Radek Pilc.

Trombony

Hlavní postava všech trombonistů byl Míla Menšík, velký sólista a leader působících hráčů na trombón, mezi které se nejvíce zapsali: Zdeněk Knoflíček, Zdeněk Křivánek, Vojtěch Kabele, Vojtěch Šedý, Jan Griger, Martin Profous, Pavla Sedlatá, Robert Köhler, Karel Král, Jura Třos, Monika Kabešová a samozřejmě současný vedoucí trombonové sekce Milan Sirůček, dále Slávek Bubeník a Petr Zelinka.

Rytmika

Hráče na piano je nutno vyjmenovat všechny, protože hráli stěžejní úlohu v big bandu a byli vždy základním pilířem harmonie každé předvedené skladby. Do černobílých klapek melodie vyťukávali: Karel Pečinka, Jiří Vondráček, Jiří Štusák, Petr Pilný a v poslední a přesto první řadě Petr Diewok, který v poslední době převzal štafetu od Jiřího Štusáka a obohacuje repertoár orchestru vlastními aranžemi. Mnoho let sehranou dvojicí na nástroje se strunami byli Otto Stelzer a Bohumil Říha. Prvně jmenovaného kytaristu v současné době skvěle nahradila Jitka Bláhová. Druhého jmenovaného „Bogase“ Říhu s baskytarou v minulosti doplňoval Michal Voldán, Vladimír Hocke a dnes Jiří Doucha. Za bicí soupravu usedali a vždy bezpečně drželi tempo kapely bubeníci Jan Čaha, Jindra Pavlík, Petr Mori, David Lidmila aj. a dnešní opora rytmické sekce František Jančura.

JK Band ve své historii absolvoval mnoho vystoupení na různých pódii, ale stěžejními akcemi vždy byly pravidelné koncerty v Pardubicích a Chrudimi. Orchestr za dobu svého působení absolvoval přes 80 těchto koncertů. Nestorem tohoto úctyhodného čísla je baskytarista Bohuslav Říha, který od začátku působení v kapele nevynechal téměř žádný koncert a je tedy velkým pamětníkem. Dalšími rekordmany ze současných členů jsou s čísly 80 Zuzka Grohová, 74 Petr Diewok a Milan Sirůček, 70 Milan Boháč a kapelník Pavel Kopecký.

JK Band natočil CD s názvem V náladě. Orchestr se může pochlubit živým nahráváním v A studiu Českého rozhlasu v Karlíně, které bylo velmi kladně hodnoceno i odbornou veřejností. Koncerty na mnoha místech republiky (např. Lázně Bohdaneč, Chrudim, Chvaletice, Lázně Velichovky, Třebechovice, Police nad Metují, Broumov, Česká Kamenice, Česká Třebová, Janské Lázně) měly vždy velký úspěch a byly doprovázeny dlouhotrvajícím potleskem. Několik koncertů ve Vídni bylo též velmi úspěšných.

Jak je vidět, J. K. Band Jaroslava Khaila, dnes JK Band, má za sebou velmi bohatou historii a má se čím chlubit. V současnosti orchestr účinkuje nejen na svých pravidelných koncertech, ale i jednorázově na akcích pro město Pardubice, Český rozhlas Pardubice a příležitostně také koncertuje na různých pódii v pardubickém regionu i mimo něj. Velmi zajímavými projekty byly společné koncerty s Komorní filharmonií Pardubice, kdy ve speciálních aranžmá pro big band a komorní orchestr společně zahráli slavné melodie z repertoáru Orchestru Glenna Millera. Podobné koncerty se pak uskutečnily ve spolupráci s herci Východočeského divadla Pardubice u příležitosti jubilejní 50. koncertní sezóny Komorní filharmonie Pardubice.

Pokud se Vám naše koncerty líbí a rádi na nás chodíte, děkujeme Vám za přízeň a vždy se budeme těšit na setkání s příznivci dobré swingové hudby.

Vzpomínka na otce JK Bandu

Jméno **Jaroslav Khail** (*3.5.1930, +13.12.2006) se stalo hudební legendou, která přesahuje rámec našeho regionu. To, že Jarda založil před 30-ti léty JK Band Pardubice (s původním názvem JK Band Jaroslava Khaila) a řídil jej až do své smrti, ví jistě každý milovník swingu v Pardubicích. Ale již méně se ví o jeho dalších hudebních aktivitách.

Pocházel z Police nad Metují stejně jako jeho o něco mladší kamarád Václav Hybš, chodili do stejné základní školy. K hudbě ho vedli rodiče, jeho táta hrál na housle. Postupně zvládl hru na klarinet, saxofon a klávesové nástroje a dlouhou dobu na ně v různých kapelách hrával. Nikdy se nestal hudebním profesionálem, ale vedle rodiny a zaměstnání v semtínské koloristice jí věnoval téměř veškerý volný čas.

Počátky jeho působení v tanečních kapelách lze dohledat v Třebechovicích pod Orebem, kam se rodiče přestěhovali. V roce 1949 maturoval na Obchodní akademii v Hradci Králové a po absolvování roční plánovací školy v Praze nastoupil do Semtína. Po řadě nepříjemných konfliktů („podvratný živel, který kazí mládež protibolševickými skladbami“) zakotvil v koloristice, odkud po r. 1990 odešel k soukromým firmám.

V roce 1956 se jako saxofonista stává členem dixielandové kapely ZK Mlýny a Pekárny Pardubice a ještě téhož roku se ujímá taktovky. O dva roky později již orchestr hraje v Rotundě a v kavárně U jezírka. Od roku 1959 se mění zřizovatel a tím i název – Taneční orchestr Parku kultury a oddechu Pardubice. Mimochodem v této době s ním zpívaly i začínající zpěvačky Marta Kubišová a Helena Vondráčková. S již rozšířeným nástrojovým obsazením dosáhl orchestr vynikajícího úspěchu v r. 1964, kdy vyhrál celostátní soutěž big bandů v Ostravě. Rok nato ale Jarda kapelu opustil. Od taktovky si ale odpočinul jen krátce, v r. 1967 převzal vedení Tanečního orchestru Kulturního domu Dukla v Pardubicích. Nejen z ekonomických důvodů se ale velký orchestr postupně zmenšoval a v r. 1978 z něj zbyla již jen šestičlenná skupina orientovaná na disco styl. Kapela hrála na tanečních zábavách až do r. 1991, kdy zanikla.

Od roku 1990 se již datuje vznik JK Bandu Jaroslava Khaila. Na otázku, co považuje za svůj největší hudební úspěch a prohry Jarda kdysi odpověděl: „Vítězství na celostátní soutěži big bandů v Ostravě v roce 1964. Za největší vítězství ale považuji návštevnost našich swingových koncertů, které za celých 15 let byly vždy vyprodány. Za prohru lze považovat, že jsem nedokázal za sebe vychovat nástupce, nikdo nemá odvahu převzít kapelnickou taktovku“.

S tou poslední větou nelze již dnes souhlasit, protože současný šéf kapely je jeho odchovanec. Nicméně v srdcích milovníků swingu v Pardubicích bude nadále jméno Jaroslav Khail zachováno jako výborného muzikanta, ještě lepšího dirigenta a organizátora, ale zejména jako zakladatele orchestru, který nám stále svou hudbou dělá radost.